

สูปและวิจารณ์ถึงการทดลอง

การจัดจำแนกรากเขม่าคำในประเทศไทย มีศึกษาอยู่ ดังนี้ การศึกษาของ จังอักษัย เปรียบเทียบลักษณะเชื้อรากจากต่างประเทศทั้งสิ้น และตัวอย่างของราเขม่าคำชนิดต่าง ๆ ที่นักอนุกรมวิธานทางประเทศไทยอธิบายลักษณะไว้ในเอกสารการศึกษาเกี่ยวกับราเขม่าคำ ที่ได้เริ่มศึกษากันมานานแล้ว ประมาณปี ก.ศ. ๑๘๖๕ นั้น นักอนุกรมวิธานต่าง ๆ ใช้วิธีจำแนกเชื้อรากเขม่าคำตามพื้นที่อาศัย พื้นที่อาศัยชนิดเดียวกันพำพม เชื้อราก ที่จำแนกว่าเป็นสกุลเดียวกัน โดยไม่ได้อธิบายลักษณะเชื้อรากไว้ ทั้งนี้ เพราะเป็นที่ยอมรับของนักอนุกรมวิธานไทยทั่วไป ว่าราเขม่าคำพวก *Meliolaceae* มี host range จำกัดมาก เมื่อจะเก็บรวมตัวอย่างพื้นที่ชนิดเดียวกัน จากประเทศไทย ฯ ในที่ป่าเดียวกันหรือทางที่ป่า ก็พยาลักษณะของเชื้อรากไม่ค่อยแตกต่างกันมากนัก. (Steven, ๑๘๙๖; Ciferri, ๑๘๗๙; Deighton, ๑๘๔๔; Hansford & Deighton, ๑๘๔๔) แต่เมื่อถูกแบ่งอย่างที่เปลี่ยนแปลงไปมาก เช่น ลักษณะปลายของ setae ลักษณะและจำนวนของ hyphopodia ซึ่งเป็น vegetative organ ของเชื้อราก ส่วนลักษณะของ perithecia ลักษณะของ ascospore รวมทั้งจำนวนของ septa และสีของ ascospore ซึ่งเป็น reproductive organs ของเชื้อราก เป็นลักษณะที่ไม่ยอมมีการเปลี่ยนแปลง นอกจากนั้น Ciferri (๑๘๗๙) ยังพิจารณาการเรียงตัว ของ capitate hyphopodia บนเส้นใย และขนาดของ setae จะคงที่มากใน *Meliola* แต่ละชนิด

ราเขม่าคำหมายเลข ๑ - ๕ ขึ้นบนนี้ Family Rutaceae ซึ่งได้แก่ *Citrus* ชนิดต่าง ๆ นั้น มีลักษณะตรงกันราใน genus *Meliola* และจากเอกสารต่าง ๆ พิพาก - Teodoro (๑๘๗๗) ได้จัดจำแนกรากเขม่าคำในประเทศไทยให้เป็นสกุลเดียวกัน *Citrus - aurantifolia* ว่าเป็น *Meliola citricola* Syd. การจัดจำแนกรากเขม่าคำใน *Citrus* ชนิดต่าง ๆ จากอินโดเชียน Hansford (๑๘๔๔) จัดเป็น *M. citricola* และ Turner (๑๘๗๙) ได้รวมรวมราเขม่าคำใน *Citrus* ชนิดต่าง ๆ เช่น มะนาว ลิมโภ สมุก และส้มเขียวหวาน จากประเทศไทยไว้ด้วยกัน แล้วจัดจำแนกว่าเป็น *M. citricola*

ส่วน Thompson และ Johnston (๑๙๕๓, ๑๙๖๐) ได้ร่วมรวมราเชมาค่าบันส์มานิกเกี้ยงกันนี้ จากประเทศนาเลเขียว แล้วจำแนกว่าเป็น Meliola butleri Syd.

จากเอกสารข้างต้น พอกล่าวไกรา ราเชมาค่า genus Meliola ใน Citrus ชนิดคง ๆ นั้น มี ๒ ชนิดคือ M. citricola และ M. butleri Syd. ส่วนลักษณะของ Meliola ทั้ง ๒ ชนิด ไม่ได้กล่าวไว้ในเอกสารนั้นด้วย จึงไม่อาจที่จะจำแนกราเชมาค่าหมายเดช ๙ - ๘ ให้ถูก species ได้ แต่จากตารางที่แสดงไว้ จะเห็นว่าขนาดของ ascospores ของราเชมาค่าหมายเดช ๙ - ๘ แตกต่างกันอย่างมาก โดยมีความกว้างและความยาวอยู่ระหว่าง ๗๓.๔๓ - ๒๐.๔๓ และ ๗๖.๗๙ - ๔๔.๖๙ ในครอน ตามลำดับ ส่วนลักษณะการเรียงตัวของ capitate hyphopodia ก็เป็นแบบเดียวกัน คือมีหงส์เรียงตัวแบบสลับ แบบทรงชาม และอยู่ชางเกี้ยว กันนี้ ราเชมาค่าทั้ง ๘ ตัวอย่างนี้อาจเป็น Meliola ชนิดเดียวกันก็ได้

ราเชมาค่าหมายเดช ๖ ชนิดในมะขาม (Tamarindus indica Linn.) ซึ่งเป็นพืชใน family Caesalpiniaceae และบนพืชชนิดเดียวกันนี้จากประเทศฟิลิปปินส์ Teodoro (๑๙๓๓) ได้จำแนกว่าเป็น Meliola tamarindi Sydow. แต่ไม่ได้อธิบายลักษณะของเชื้อราไว้ ส่วน Hansford และ Deighton (๑๙๔๔) พิจารณา M. tamarindi - ชนิดในมะขาม ซึ่งเก็บร่วมจากอัฟริกาตะวันตก มีลักษณะหกอนชางจะแตกต่างไปจากที่ Sydow ได้อธิบายไว้ครั้งแรกใน ศ.ศ. ๑๙๑๒ จึงได้อธิบายลักษณะของ M. tamarindi ไว้ใหม่ฯ กลุ่มของเชื้อราชนิดนี้ในทั้งสองกรณี และมีสีดำทึบ เมื่อกำนัมจะเป็น ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของกลุ่มรามห์ขนาดใหญ่ที่สุดประมาณ ๒ มิลลิเมตร เส้นใยมีลักษณะเด่น และมีลักษณะคล้ายความกว้างของเส้นใยประมาณ ๖ - ๗ ในครอน ส่วนความยาวของเซลล์ในเส้นใย อยู่ระหว่าง ๒๐ - ๒๕ ในครอน การแตกกิ่งของเส้นใย เป็นแบบทรงชาม สถานะเป็นร่องแทบ และมี capitate-hyphopodia ซึ่งเรียงตัวแบบสลับ และแบบทรงชาม มีความยาวประมาณ ๙๕ - ๑๖๕ ในครอน โดยแยกเป็นส่วนก้าน ซึ่งมีรูปทรงกระบอก ยาวประมาณ ๔ - ๕ ในครอน และส่วนหัวรูปร่างหยักเว้าไม่เป็นระเบียบ หรือปลายกลม หรือปลายตัด หรือมีรูปร่างกลมแทนอย่างมาก กว้างประมาณ ๔ - ๙๓ ในครอน และยาวประมาณ ๗๐ - ๒๐ ในครอน อาจตั้งตรงหรือเอียงเล็กน้อยกับเส้นใย ส่วน mucronate hyphopodia นั้น มีจำนวนน้อย และกระชาญอยู่บนเส้นใยอย่างไม่เป็น-

ระเบียบ การเรียงความทั้งแบบตรงข้าม และแบบส่วน มีรูปร่างคล้ายขาค้อยาวและปากแพร ปากคิ้นตั้งตรง กว้างประมาณ ๖ - ๘ มิครอน และยาวประมาณ ๒๐ - ๒๔ มิครอน นอกจากนี้ยังมี mycelial setae จำนวนมากกระหายอยู่ท่าไปเป็นอันเดียว ๆ และตั้งตรง มีลักษณะป้ายมน กว้างประมาณ ๗ - ๑๐ มิครอน และยาวประมาณ ๒๕๐ - ๓๖๐ มิครอน มี perithecia อยู่กระหายติด ๆ กัน รูปร่างกลมขอบหยักเล็กน้อยและมีลักษณะเด่นมากยังคง ๑๙๐ - ๒๔๔ มิครอน ลักษณะของ ascospores เป็นแบบรูปไข่ปลายหันส่องชากวน และมีสีน้ำตาลเข้ม เกือบดำ มีผิวขรุขระ ascospores ออกเป็น ๔ เชล และทรงรอยคอของแตละเซลล์จะหยักเว้า เล็กน้อย ขนาดของ ascospores กว้างประมาณ ๙๘ - ๑๑๙ มิครอน และยาวประมาณ ๔๐ - ๕๙ มิครอน

จากลักษณะของ Meliola tamarindi ที่ Hansford และ Deighton - ให้อธิบายไว้ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับลักษณะของราเชมาคำหมายเลข ๖ พนวาลักษณะโดยทั่วไปของเชื้อรากหั้งส่องน้ำ เช่น ลักษณะของเส้นใย รูปร่าง และการเรียงตัวของ hyphopodia รวมทั้งปลายนิ้วของ setae ในแต่ละก้านเลย แม้แต่ขนาดของ ascospores และ perithecia ซึ่งคงชากวนจะคงที่ในเชื้อรากแต่ละชนิดมีขนาดใกล้เคียงกันมาก ถัดนี้ราเชมาคำหมายเลข ๖ ควรจะเป็น Meliola tamarindi Sydow. ถ่ายเหตุผลก็ถูกต้องแล้ว

ราเชมาคำหมายเลข ๗ ชื่อหนานมินไบมีไฟจิน (Clausena lansium Skeels) จากเอกสารต่าง ๆ ที่ศึกษา ยังไม่เคยพยาราเชมาคำบันพืชชนิดนี้เลย แต่จากลักษณะที่ให้อธิบายไว้ คงกับลักษณะของราใน genus Meliola (Fries)

ราเชมาคำหมายเลข ๘ - ๑๐ ชื่อหนานมินวง (Mangifera indica Linn.) ชื่อ Earle ให้จำแนกไว้ครั้งแรกใน ค.ศ. ๑๘๐๕ ว่าเป็น Meliola mangiferae และจากเอกสารต่าง ๆ พนวนก้อมรุณวิชานทางบอมบันราเชมาคำ genus Meliola - บันคุมมีวง ว่าเป็น M. mangiferae Earle. ในว่าจะเก็บรวมรวมตัวอย่างให้จากที่ตึก กิตาม เช่น ชาติ Porto Rico (Steven, ๑๘๙๖) ทิลิปปินส์ (Teodoro, ๑๘๗๗) Santo Domingo ประเทศอิคาลี (Ciferri, ๑๘๕๗) และจากอินโคนีเซีย (Hansford, ๑๘๕๕) ซึ่งลักษณะของ M. mangiferae นั้น Steven (๑๘๙๖) ให้อธิบายไว้ว่า ก็คือ กลุ่มของเชื้อรากชั้นบนมาในหั้งส่องค่าน และเจริญสูงชั้นมากจากผิวใบเล็กน้อย เส้นใย

อยู่กันอย่างหลวม ๆ การเรียงตัวของ capitate hyphopodia เป็นแบบสลับ และมีส่วนหัว กวางกว่าส่วนก้าน ญูร่างของส่วนหัวไม่แน่นอน มี mycelial setae ซึ่งยาวอย่างว่า - ๑,๐๐๐ ไมครอน ปกติปลายของ setae ไม่แตกแขนง แต่บางครั้งแยกเป็นญูป้อม รอบ ๆ perithecia ในมี setae และ ascospores มี ๔ เชล

ลักษณะของ Meliola mangiferae ที่ Steven ได้อธิบายไว้ เมื่อต้นมา เปรียบเทียบกับราเขมาคำที่หมายเลข ๔ - ๙๐ พบร้า มีลักษณะใกล้เคียงกันมาก แต่ความยาว ของ mycelial setae จากตัวอย่างของราเขมาคำที่เก็บรวมไว้ มีความยาวสูงสุด ๑๐๗๓ ไมครอน ซึ่งมากกว่าที่ Steven ได้อธิบายไว้เดือนอย และจากตารางที่แสดงไว้ เมื่อเปรียบเทียบขนาดของ perithecia และ ascospores ในราเขมาคำหมายเลข ๔ - ๙๐ ก็ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยขนาดของ perithecia อาจเปลี่ยนแปลงไป ๒๕ - ๓๐ ไมครอน ส่วนขนาดของ ascospores มีความกว้างและความยาวเปลี่ยนแปลงไป ๒๕ ถึง ๔๕.๔๕ - ๕๗.๗๘ ไมครอน และ ๗๗.๗๙ - ๘๓.๔๙ ไมครอน ตามลำดับ และจาก หลักฐานที่ว่ารา genus Meliola มี host range จำกัดมาก จึงพอสรุปได้ว่าราเขมาคำ หมายเลข ๔ - ๙๐ บนใบมะม่วงนั้น ควรเป็น Meliola mangiferae Earle.

ราเขมาคำหมายเลข ๙๑ - ๙๒ บนใบมะม่วงพิมพานต์ (Anacardium occidentale Linn.) ชื่อ Zimmer ได้จำแนกไว้ครั้งแรกใน ค.ศ. ๑๙๐๒ ว่าเป็น - Meliola anacardii และเป็นที่ยอมรับของนักอนุกรมวิธานชาวต่างประเทศโดยทั่วไป เช่น Teodoro (๑๙๓๓), Ciferri (๑๙๕๑), Thompson และ Johnston (๑๙๕๓) และ Turner (๑๙๓๙) แต่ไม่มีใครได้อธิบายลักษณะของ M. anacardii ขึ้นมาใหม่ นอกจาก Ciferri (๑๙๕๑) ที่ได้ภาพแสดงลักษณะปลายของ setae ไว้ ๔ เส้น ซึ่งแต่ละเส้น แยกออกไปได้หลายแฉก คล้ายกับ setae ของราเขมาคำหมายเลข ๙๐

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะโดยทั่ว ๆ ไปของราเขมาคำหมายเลข ๙๑ - ๙๒ จะเห็นว่า แตกต่างกันอยามาก และจากการที่แสดงไว้ perithecia ของราเขมาคำหมายเลข ๙๑ ที่ส่วนขนาดของ ascospores แตกต่างกันเล็กน้อย โดยมีความกว้างและความยาวเปลี่ยนแปลง ๒๕ ถึง ๑๖.๖๓ - ๒๓.๖๙ ไมครอน และ ๗๗.๔๙ - ๘๗.๖๖ ไมครอน ตามลำดับ กันนั้นเห็นว่า ราเขมาคำหมายเลข ๙๑ - ๙๒ ควรเป็น Meliola anacardii Zimm.

ราเขมาคำหมายเลข ๑๓ บันพช family Papilionaceae genus Desmodium ชนิดหนึ่ง จากเอกสารต่าง ๆ พนوا ราเขมาคำบัน Desmodium ชนิดต่าง ๆ นั้น นักอนุกรมวิธาน จำแนกว่าเป็น Meliola bicornis เชื้อรากต้น Winter ไครอฟิยาลักษณะไว้ ครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. ๑๘๔๖ ก็ัน :- กลุ่มเชื้อรากงามมาก และมีเส้นใยคอกโคงคล้ายเดอน เชลในเส้นใยมีปูร่วงทรงกรวยออกตรงกลางของออกเล็กน้อย การเรียงตัวของ capitate-hyphopodia ปกติจะเรียงตัวแบบตรงข้าม และส่วนมากจะมีปูร่วงเกือบคล้ายถูกแพร์ มีก้านสั้นๆ ซึ่งมักโคงเล็กน้อย mycelial setae มีจำนวนมาก ปลายอาจแยก ๒ - ๓ แฉก ด้านมาก ตั้งตรงและสั้น นอกจากนั้น perithecia อยู่รวมกุ่มกันอย่างหลวม ๆ และมีขอบหยักโคงปูร่วงกลม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๖๐ - ๑๖๐ ไมครอน ขนาดของ ascospore กว้างประมาณ ๑๙ - ๒๔ ไมครอน และยาวประมาณ ๓๕ - ๔๔ ไมครอน

Hansford และ Deighton (๑๘๔๘) เห็นว่าราเขมาคำที่เก็บรวมรวมจาก อัฟริกาตะวันตก บันคุณ Desmodium lasiocarpum และ D. mauritianum - มีลักษณะตรงกับ M. bicornis มาตร และจากตัวอย่างที่ Steven (๑๘๙๖) เก็บได้ที่ Porto Rico บันคุณ Meibomia (Desmodium) ก็ตรงกับ M. bicornis เช่นกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับราเขมาคำหมายเลข ๑๓ พนวนลักษณะที่แตกต่างกันอยู่ เช่น การเรียงตัวของ capitate hyphopodia ที่ Ciferri (๑๘๔๗) กล่าวว่า จะคงที่ใน Meliola ชนิดเดียวกัน M. bicornis ที่ Winter ไครอฟิยาไว้ เรียงตัวแบบตรงข้าม ด้านของ ราเขมาคำหมายเลข ๑๓ นั้นเรียงแบบลับ ตรงข้าม และอยู่ชางเกี้ยวกัน นอกจากนั้นยังมี ขนาดของ ascospores เล็กกว่า M. bicornis อีกดวย แต่มี perithecia ในสูตร ภายในเหตุผลก็ควรจะ จึงไม่อาจถัดสินได้ว่า ราเขมาคำหมายเลข ๑๓ เป็น Meliola - bicornis Wint.

ราเขมาคำหมายเลข ๑๔ - ๑๕ บันใบลำไย (Euphoria longana Lamk.) ซึ่งเป็นพืชใน family Sapindaceae จากเอกสารต่าง ๆ ที่ใช้ในการค้นคว้า ยังไม่เคยพิ ราเขมาคำ บันพืชชนิดนี้เลย แต่ลักษณะที่ไครอฟิยาไว้ ตรงกับราใน genus Meliola Fries.

ราเขมาคำหมายเลข ๑๖ บันใบพุดซ่อน (Gardenia jasminoides Ellis) ซึ่งเป็นพืช family Rubiaceae ยังไม่เคยพิ เอกสารที่จำแนกราเขมาคำนั้นเขนกัน จึงทราบแท้ๆ เป็นราใน genus Meliola Fries.

ราเขม่าคำหมายเลข ๑๓ บนใบพุก (Gardenia angusta Merr.) -
ลักษณะของราเขม่าคำ ที่ได้มีนัยไว้ตรงกับราใน genus Balladyna ชื่อ Johnston -
(๑๙๒๐) และ Turner (๑๙๗๙) จึงแก้ราเขม่าคำชนิดนี้บนพืชชนิดเดียวกัน แต่เก็บรวม
รวมไปจาก มาเดเชีย และชาราวัค ว่าเป็น Balladyna velutina (Berk. & Curt.)
Höhn. แต่ไม่ได้มีนัยลักษณะไว้

ในการศึกษาครั้งนี้ แม้ว่าจะใช้เวลาในการเก็บรวมตัวอย่างเป็นเวลานานถ้าหาก
(คั่งแต่เดือน สิงหาคม พ.ศ.๒๕๙๓ - เดือน ตุลาคม พ.ศ.๒๕๙๔) แต่ตัวอย่างที่เก็บได้ยังไม่มาก
พอ และเป็นที่น่าสังเกตว่า สามารถเก็บรวมราเขม่าคำได้คลอดหงปี ในเกือบทุกภาคของ
ประเทศไทย และคงว่าสภាពอาการโดยทั่ว ๆ ไป เน茫ะต่อการเจริญเติบโตของราเขม่าคำ
แต่ถ้าหากพืชหนาจะพบราเขม่าคำอย่างกว้างขวาง อย่างไร่ก็ตาม แม้ว่าการศึกษาเรื่องนี้ยังไม่
สมบูรณ์เเต่ทันก แต่ได้พยายามอย่างที่สุด ที่จะให้การจำแนกเชื้อรากเป็นไปอย่างถูกต้อง เพื่อเป็น
พื้นฐานสำหรับการจัดจำแนกเชื้อราก และขยายขอบเขตความรู้เกี่ยวกับเชื้อรากในประเทศไทย
ให้กว้างขวางคือไป